

(1995)

28 Νοεμβρίου, 1995

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσείων,

v.

PILIS METAL WORKS LTD ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εφεσιβλήτων.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5983).

Ποινή — Επιμέτρηση — Αποτελεί πρωταρχική ευθύνη του πρωτόδικου Δικαστηρίου — Το Εφετείο επεμβαίνει μόνο αν η ποινή είναι πρόδηλα ανεπαρκής τιμωρία για τους κατηγορούμενους, δεν ικανοποιεί τους σκοπούς του νόμου, δεν ενεργεί ως αποτρεπτική για άλλους και δεν προστατεύει το κοινό.

5

Ποινή — Αποτρεπτικότητα — Τα Δικαστήρια πρέπει να επιβάλλουν αποτρεπτικές ποινές σε υποθέσεις που αφορούν αδικήματα κατά της ασφάλειας των εργαζομένων.

Ο πρώτος κατηγορούμενος είναι εταιρεία μεταλλικών κατασκευών και είχαν αναλάβει τις μεταλλουργικές εργασίες κτιριακού συγκροτήματος. Ο δεύτερος κατηγορούμενος είναι διευθυντής της κατηγορουμένης εταιρείας. Στις 8.10.1993, εργοδοτούμενος των κατηγορουμένων έπεσε από ικρίωμα από ύψος τριών μέτρων με αποτέλεσμα να τραυματιστεί θανάσιμα. Από εξέταση που έγινε διαπιστώθηκε ότι στο ικρίωμα δεν υπήρχαν χειρολισθήρες ούτε θωράκια. Οι κατηγορούμενοι υπέβαλαν, για μετριασμό της ποινής, ότι για την τοποθέτηση στην οικοδομή των μεταλλικών πλαισίων που κατασκεύαζαν στο εργαστήριο τους, χρησιμοποιούσαν τα ικρίωματα που είχε ήδη ανεγείρει η εργοληπτική εταιρεία που είχε αναλάβει το όλο έργο.

10

15

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο επέτρεψε την έφεση για ανεπάρκεια της ποινής και αποφάνθηκε ότι:

1. Η ασφάλεια των εργοδοτούμενων, εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό

2 Α.Α.Δ. Γενικός Εισαγγελέας v. Pillis Metal Ltd

από τη διασφάλιση συμμόρφωσης με τους κανονισμούς ασφαλείας και αποτελεί αποκλειστική ευθύνη των εργοδοτών.

- 5 2. Η συναρμολόγηση των ικριωμάτων από άλλους και ιδιαίτερα από γνωστή εταιρεία οικοδομών, δεν απεκδύει τους κατηγορουμένους των ευθυνών τους.
3. Το πρωτόδικο Δικαστήριο έπρεπε να επιβάλει ποινή και στις δύο κατηγορίες αφού επρόκειτο για δύο ξεχωριστά αδικήματα, που κάθε ένα από μόνο του, εγκυμονούσε κινδύνους για τους εργαζομένους.
- 10 4. Η επιβολή των ποινών που επιβλήθηκαν από το Εφετείο, δεν καταδεικνύει πρόθεση καθορισμού κάποιου μέτρου σε παρόμοιες υποθέσεις.

Η έφεση επιτρέπεται. Οι επιβληθείσες ποινές αυξάνονται ως ανωτέρω. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

15

Αναφερόμενες αποφάσεις:

Γενικός Εισαγγελέας v. Εταιρείας Bisco Ltd & Άλλων (1991) 2 Α.Α.Δ. 16,

20 *Επαρχιακός Λειτουργός Εργασίας v. Εταιρείας Οικοδομικών Κατασκευών, Χρίστος Γενεθλής Λτδ (1992) 2 Α.Α.Δ. 373,*

Παντελής Κυριάκου & Υιοί Λτδ v. Επαρχιακού Λειτουργού Εργασίας (1990) 2 Α.Α.Δ. 242,

Επαρχιακός Λειτουργός Εργασίας Λεμεσού v. Sedora Enterprises Ltd & Άλλος (1992) 2 Α.Α.Δ. 332,

25 **Έφεση για ανεπάρκεια ποινής.**

30 Έφεση από το Γενικό Εισαγγελέα για ανεπάρκεια ποινής που επιβλήθηκε στους 1. Pillis Metal Works Ltd, και, 2. Πάνικο Πίλη, οι οποίοι βρέθηκαν ένοχοι στις 8 Φεβρουαρίου, 1995, από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 16483/94) στις κατηγορίες παράλειψης τοποθέτησης κατάλληλων και επαρκούς αντοχής χειρολισθηρών και παράλειψης τοποθέτησης επαρκών λοξών τεμαχίων σε δάπεδο εργασίας ικριώματος σε υπό ανέγερση οικοδομή

κατά παράβαση των Κανονισμών 4 και 28(1) των περί Οικοδομών και Έργων Μηχανικών Κατασκευών (Ασφάλεια, Υγεία και Ευημερία) Κανονισμών του 1973 και των άρθρων 66, 75, 94 και 95 β) του περί Εργοστασίων Νόμου, Κεφ. 134 όπως έχει τροποποιηθεί με τους Νόμους 43/64, 32/72, 25/89, 20/90 και του άρθρου 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκαν από Γιασεμή, Ε.Δ. η μεν κατηγορούμενη εταιρεία σε πρόστιμο £120,- ο δε δεύτερος κατηγορούμενος σε £80,- πρόστιμο. 5

A. M. Αγγελίδης, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για τον εφεσείοντα. 10

Γ. Γεωργίου, για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα εκδώσει ο Φρ. Νικολαΐδης, Δ. 15

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ.: Οι εφεσίβλητοι παραδέκτηκαν τις κατηγορίες παράλειψης τοποθέτησης κατάλληλων και επαρκούς αντοχής χειρολισθήρων και παράλειψης τοποθέτησης επαρκών λοξών τεμαχίων σε δάπεδο εργασίας ικριώματος σε υπό ανέγερση οικοδομή στο συγκρότημα Λαϊκή Λευκοθέα στο Γέρι. Η παρούσα έφεση ασκήθηκε από τον Γενικό Εισαγγελέα και στρέφεται εναντίον των ποινών που το πρωτόδικο Δικαστήριο επέβαλε στους δύο κατηγορούμενους. Τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης είναι σύντομα. Ο πρώτος κατηγορούμενος είναι εταιρεία μεταλλικών κατασκευών, είχαν δε αναλάβει τις μεταλλουργικές εργασίες του υπό ανέγερση συγκροτήματος Λαϊκή Λευκοθέα. Ο δεύτερος κατηγορούμενος είναι διευθυντής της κατηγορούμενης εταιρείας. Στις 8.10.1993 εργοδοτούμενος των κατηγορουμένων που εργαζόταν μαζί με συνάδελφό του σε ικρίωμα σε ύψος τριών μέτρων, απώλεσε την ισορροπία του και έπεσε στο έδαφος με αποτέλεσμα να τραυματιστεί θανάσιμα. Εξέταση που έγινε στη συνέχεια διαπίστωσε ότι στο ικρίωμα δεν υπήρχαν χειρολισθήρες ούτε θωράκια, παράλειψη που προκάλεσε την πτώση και τον τραυματισμό του εργαζόμενου. 20
25
30

Προς επιμέτρηση της ποινής αναφέρθηκε ότι οι κατηγορούμενοι δεν ασχολούνταν συνήθως με οικοδομικές εργασίες και έτσι δεν διέθεταν ικριώματα. Στην πραγματικότητα ήταν η πρώτη φορά που αναλάμβαναν μια τέτοια κατασκευή σε οικοδομή, αφού η 35

επιχειρηματική τους γραμμή ήταν άλλη. Κατασκεύαζαν τα μεταλλικά πλαίσια στο εργαστήριό τους και για την τοποθέτησή τους στην οικοδομή χρησιμοποιούσαν τα ικριώματα που είχε ήδη

- 5 Το πρωτόδικο Δικαστήριο στην πρώτη κατηγορία επέβαλε ποινή προστίμου £120 στον πρώτο κατηγορούμενο και £80 στον δεύτερο κατηγορούμενο, ενώ θεώρησε ότι δεν θα έπρεπε να επιβάλει οποιαδήποτε ποινή στη δεύτερη κατηγορία. Ο ευπαιδευτος συνήγορος της Δημοκρατίας υπέβαλε ότι κάτω από τις περιστάσεις της υπόθεσης οι πιο πάνω ποινές είναι παντελώς ανεπαρκείς.

- 15 Έχει επανειλημμένα λεχθεί ότι ο προσδιορισμός της ποινής και η επιμέτρηση του ύψους της αποτελούν πρωταρχική ευθύνη του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Το Ανώτατο Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο αν η ποινή είναι πρόδηλα ανεπαρκής τιμωρία για τους κατηγορούμενους, δεν ικανοποιεί τους σκοπούς του νόμου, δεν ενεργεί ως αποτρεπτική για άλλους και δεν προστατεύει το κοινό (*Γενικός Εισαγγελέας v. Εταιρείας Bisco Ltd* και άλλων (1991) 2 Α.Α.Δ. 16).

- 20 Το ενδιαφέρον του νομοθέτη για καταστολή και περιορισμό των αδικημάτων αυτής της φύσης αντανακλάται στο ύψος των προβλεπόμενων ποινών. Η μικρή ποινή αποτελεί ενθάρρυνση για παρανομία, ενώ θα πρέπει να επιβάλλεται αποτρεπτική ποινή όπου η φύση του αδικήματος το απαιτεί, λαμβανομένων πάντα υπόψη των γεγονότων της κάθε υπόθεσης (βλ. *Επαρχιακός Λειτουργός Εργασίας v. Εταιρείας Οικοδομικών Κατασκευών Χρίστος Γενεθλής Ατδ* (1992) 2 Α.Α.Δ. 373).

- 30 Η ασφάλεια των εργοδοτούμενων σε μεγάλο βαθμό εξαρτάται από τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τους κανονισμούς ασφαλείας και αποτελεί αποκλειστική ευθύνη των εργοδοτών. Η μη συμμόρφωσή με τους κανονισμούς ασφαλείας ενέχει εμφανείς κινδύνους για τη σωματική ακεραιότητα ή ακόμα και για την ίδια τη ζωή των εργοδοτούμενων (*Παντελής Κυριάκου & Υιοί Ατδ v. Επαρχιακού Λειτουργού Εργασίας* (1990) 2 Α.Α.Δ. 242).

- 35 Πιστεύουμε ότι οι ποινές που επιβλήθηκαν δεν αντικατοπτρίζουν τη σοβαρότητα της υπόθεσης. Η παράλειψη συμμόρφωσης με τους κανονισμούς ασφαλείας στοίχισαν τη ζωή ενός ατόμου. Οι επιβαλλόμενες ποινές θα πρέπει να είναι αποτρεπτικές και να εξυπηρετούν τους σκοπούς του νομοθέτη που δεν είναι άλλοι από την προστασία των εργαζομένων. Δεν θεωρούμε ότι η συναρμολόγηση των ικριωμάτων από άλλους και ιδιαίτερα από

γνωστή εταιρεία οικοδομών, απεκδύει τους κατηγορούμενους των ευθυνών τους. Οι κατηγορούμενοι, όπως κάθε εργοδότης, είχαν την υποχρέωση να παρέχουν στους εργοδοτούμενους τους ασφαλές σύστημα εργασίας και το γεγονός ότι εμπιστεύτηκαν την πείρα άλλων δεν μειώνει την ευθύνη τους, ούτε αποτελεί παράγοντα στον οποίο μπορεί να αποδοθεί μεγάλη βαρύτητα.

5

Το μέτρο της ευθύνης των κατηγορουμένων συνεκτιμάται πάντα ανάλογα με τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης. Δεν έχουμε αντιληφθεί γιατί το πρωτόδικο Δικαστήριο απέφυγε να επιβάλει ποινή και στις δύο κατηγορίες. Πρόκειται περί δύο ξεχωριστών παραλείψεων που κάθε μια από μόνη της εγκυμονούσε κινδύνους για τους εργαζόμενους. Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα περιστατικά της παρούσας υπόθεσης, βρισκουμε ότι οι ποινές που έχουν επιβληθεί από το πρωτόδικο Δικαστήριο είναι σαφώς ανεπαρκείς και πρέπει να παραμεριστούν.

10

15

Αναφορικά με τον πρώτο κατηγορούμενο επιβάλλεται ποινή προστίμου £250 σε κάθε κατηγορία, ενώ στον δεύτερο πρόστιμο £150, επίσης σε κάθε κατηγορία. Οι ποινές αυτές θεωρήθηκαν κατάλληλες κρίνοντας τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης, η δε επιβολή τους δεν καταδεικνύει πρόθεση καθορισμού σε υποθέσεις παρόμοιας φύσης κάποιου μέτρου. (*Επαγγελματικός Λειτουργός Εργασίας Λεμεσού v. Sedora Enterprises Ltd και άλλος* (1992) 2 Α.Α.Δ. 332). Τα Δικαστήρια δεν θα πρέπει να διατάζουν να επιβάλλουν σε υποθέσεις αυτού του είδους, αν τα περιστατικά της υπόθεσης το απαιτούν, ακόμα και ποινές στερητικές της ελευθερίας.

20

25

Η έφεση επιτρέπεται. Οι επιβληθείσες ποινές αντικαθίστανται ως ανωτέρω. Καμιά διαταγή ως προς τα έξοδα.

Η έφεση επιτρέπεται. Οι ποινές αντικαθίστανται ως ανωτέρω.